20/09/2020

Κυριακή μετά την ύψωση τού Τιμίου Σταυρού στο Καμποχώρι Ημαθίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Κυριακή μετά την ύψωση τού Τιμίου Σταυρού 20 Σεπτεμβρίου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου και Αγίας Ιερουσαλήμ Καμποχωρίου.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: «Εἰδότες ὅτι οὐ δικαιοῦται ἄν-θρω--πος ἐξ ἔργων νόμου ... καί ἡ-μεῖς εἰς Χριστόν ἐπιστεύσαμεν». Νόμος, ἔργα καί πίστη εἶναι τό τρί-πτυχο πού παρουσιάζει στό ση-μερινό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα ὁ πρωτοκορυφαῖος ἀπόστολος Παῦ-λος, κάνοντας συγχρόνως μία προ--σωπική ἀπο-κάλυψη, μία προ-σω-πική ἐξο-μο-λόγηση.

Γνωρίζοντας, λέει, ὅτι ὁ ἄνθρω-πος δέν μπορεῖ νά δικαι-ω-θεῖ ἀπό τά ἔργα τοῦ νόμου, πι-στεύ-σαμε στόν Χριστό γιά νά δικαιω-θοῦμε διά τῆς πίστεως.

Ὁ ἀπόστολος πού μᾶς ὁμιλεῖ δέν εἶναι ἕνα τυχαῖο πρόσωπο. Εἶναι ἕνας ἄνθρωπος πού, ὅπως ὁ ἴδιος ὁμολογεῖ, ὑπῆρξε «ζηλωτής τῶν πα--τρικῶν παραδόσεων»· ὑπῆρξε ἀκριβής με---λε-τητής καί πιστός τη-ρη-τής τοῦ νόμου τοῦ Θεοῦ. Ἔ-κανε ὅ,τι ἐπέτασσε ὁ Μωσαϊκός νό-μος μέ τή βεβαιότητα ὅτι εὐα-ρε-στεῖ στόν Θεό. Τί συ-νέβη, λοιπόν, ξα-φνι-κά καί ἄλλαξε γνώμη σχε-τι-κά μέ τά ἔργα τοῦ νόμου καί τή χρ-η-σιμότητά τους;

Γνώρισε τόν Χριστό καί κατενόη-σε ὅτι ὁ νόμος ἦταν «παιδαγωγός εἰς Χριστόν», δέν ἦταν ἡ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου.

Γνώρισε τόν Χρι-στό καί ἀντελή-φθη ὅτι, ἐάν μπο-ροῦ-σαν νά μᾶς σώ-σουν τά ἔργα μας καί ἡ ἐφαρ-μο-γή τοῦ νόμου, δέν θά χρειαζό-ταν νά ἔρθει στή γῆ ὁ Χρι-στός καί νά θυσιασθεῖ ἐπί τοῦ Σταυ-ροῦ. Δέν θά χρειαζόταν νά πι-στεύσουμε στόν Χριστό.

Γνώρισε τόν Χριστό καί κατά-λα-βε ὅτι, ἐάν μπο-ροῦσαν νά μᾶς σώ-σουν τά ἔργα τοῦ νόμου, τότε θά εἶχαν σώσει καί τόν Φαρισαῖο τῆς εὐαγγελικῆς παραβολῆς, πού εὐ-χα-ριστοῦσε τόν Θεό, γιατί δέν ἦ-ταν «ὥσπερ οἱ λοι-ποί τῶν ἀν-θρώ-πων», ἀλλά πιστός τηρητής τοῦ Μωσαϊκοῦ νόμου.

Κάποιοι ἴσως ὅμως διερωτη-θοῦν: Τί σημαίνει αὐτό; Δέν χρειά-ζο-νται πλέον τά ἔργα γιά νά σω-θοῦ-με; Μποροῦμε νά κάνουμε ὅ,τι θέ-λου-με καί νά παρακαλοῦμε μό-νο τόν Χριστό νά μᾶς σώσει;

Ἀ-σφα-λῶς ὄχι. Τά ἔρ-γα εἶναι ἀπα-ραίτητα γιά τή σω-τη-ρία μας, γιατί τά ἔργα εἶναι ἡ ἀπόδει-ξη τῆς πί-στε-ώς μας στόν Χριστό, ὁ ὁποῖος δέν μᾶς ζητᾶ τώρα ἔργα νό-μου, ἀλλά ἔργα πί-στεως.

Τά ἔργα τοῦ νόμου εἶναι αὐτά πού κάνει ὁ ἄνθρωπος ἀπό τόν φό-βο τοῦ Θεοῦ, αὐτά πού κάνει γιατί φοβᾶται τίς συνέ-πειες τῆς παρακοῆς καί τῆς παρα-βάσεως τοῦ νόμου καί τήν τιμω-ρία.

Ἀντίθετα, τά ἔργα τῆς πίστεως εἶ-ναι αὐτά πού κάνει ὁ ἄνθρωπος ἀπό ἀγάπη πρός τόν Θεό. Αὐτά πού κάνει, για-τί ὁ Θεός τοῦ τά ζητᾶ καί δέν θέ-λει νά τόν πικράνει καί νά τόν στε-νοχωρήσει μέ τήν παρακοή του.

ΔΕΙΤΕ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΕΔΩ

Αὐτά τά ἔργα μᾶς ζητᾶ ὁ Χριστός. Ὄχι γιατί αὐτά μᾶς σώζουν, ἀλλά γιατί αὐτά μᾶς κάνουν δεκτικούς τῆς σωτηρίας πού προσφέρει ὁ Χρι---στός σέ ὅσους τόν πιστεύουν.

Δέν μᾶς σώζουν τά ἔργα μας, οὔ-τε καί αὐτά ἀκόμη τά ἔργα τῆς πί-στεως, για-τί, ἐάν μᾶς ἔσωζαν, τότε ὁ καθένας ἀπό ἐμᾶς θά ἦταν σωτή-ρας τοῦ ἑαυτοῦ του καί δέν θά χρειαζόταν, ὅπως εἴπαμε, ἡ θυ-σία τοῦ Χρι-στοῦ γιά νά μᾶς σώσει.

Δέν μᾶς σώζουν τά ἔργα μας, για-τί, ἐάν μᾶς ἔσωζαν, τότε θά κιν-δυ-νεύαμε νά χάσουμε τή σωτηρία μας ἀπό τήν ὑπερηφάνεια καί τήν ἀλαζονεία μας ὅτι τά ἔργα μας εἶ-ναι αὐτά τά ὁποῖα μᾶς σώζουν, ὅτι ἡ σω-τηρία μας ἐξαρτᾶται ἀπό τήν ἀρετή μας καί τίς ἀγαθοεργίες μας. Ἀλλά ὅλα αὐτά καί οἱ μεγαλύτε-ρες ἀκόμη ἀρετές καί οἱ κα-λύ-τερες πράξεις εἶναι ἕνα τίποτε μπροστά στήν ἁγιότητα καί τήν ἀγαθότητα τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος μᾶς προσφέρει τή βασιλεία του καί μᾶς καθιστᾶ κληρονόμους του. Γι᾽ αὐτό καί μᾶς συστήνει ὁ Χριστός ὅτι «ὅταν ποιή-σητε πάντα τά δια-ταχθέντα ὑμῖν, λέγετε ὅτι δοῦλοι ἀ-χρεῖοι ἐσμέν, ὅτι ὃ ὀφείλομεν ποιῆ-σαι πεποιήκαμεν».

Γι᾽ αὐτό καί ὁ Χριστός ζητᾶ μέν τά ἔργα τῆς πίστεως, προσ-θέτει ὅμως στά ἔργα

αὐτά καί τή χάρη του γιά νά σωθοῦμε, ἐπιβεβαιώ-νον-τάς αὐτό πού ἔλεγε ἄλλοτε στόν πρωτοκορυφαῖο ἀπό-στο-λο Παῦλο, «ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου· ἡ γάρ δύ-ναμίς μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦ-ται».

Ἐμεῖς χρειάζεται νά προσπα-θοῦ-με, χρειάζεται νά κάνουμε τά ἔργα τῆς πίστεως πού μᾶς ζητᾶ ὁ Θεός, ὄχι γιά νά ἱκανοποιηθεῖ ὁ ἴδιος, ἀλλά γιατί αὐτά μᾶς κρατοῦν κο-ντά του· γιατί αὐτά ἀνοίγουν τήν πηγή τοῦ ἐλέους καί τῶν οἰ-κτιρ-μῶν του γιά μᾶς καί μᾶς κάνουν ἀ-ξίους τῆς σωτηρίας.

Καί γι᾽ αὐτή τή σωτηρία θά πρέ-πει νά ἐργαζόμεθα καλλιεργών-τας τήν πίστη καί τά ἔργα της καί παρακαλώντας τόν Χριστό νά μᾶς χαρίσει τό ἔλεός του καί νά μᾶς καταστήσει κληρονόμους τῆς βα-σι-λείας του.

Αὐτή τήν περίοδο, πού ἔχουμε ἰδιαιτέρως ἀνάγκη τοῦ ἐλέους τοῦ Θεοῦ γιά νά ἀπαλλαγοῦμε ἀπό τήν ἀπειλή τοῦ κορωνοϊοῦ καί τήν ἐπι-βουλή τῶν γειτόνων μας, ἄς ἐντείνουμε τόν ἀγώνα καί τήν προσπάθειά μας καί ἄς ἐκζητοῦμε διαρκῶς τή χάρη καί τό ἔλεος τοῦ Κυρίου, διότι μόνο μέ τή χάρη καί τό ἔλεός του θά μπορέσουμε πράγματι νά εἴμεθα ἔτσι ὅπως μᾶς θέλει ὁ Θεός, προκειμένου νά εἴμεθα συγκληρονόμοι μετά τοῦ Κυρίου μας.

Ὅλοι δοκιμαζόμεθα αὐτή τήν περίοδο μέ τόν κορωνοϊό καί μέ τά διάφορα ἀκούσματα· εὔχομαι ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ νά μᾶς φωτίζει πρῶτα-πρῶτα νά προσαρμοζόμεθα στίς ἐντολές τίς ὁποῖες μᾶς δίδουν καί οἱ ὁποῖες εἶναι ὑπέρ τῆς ὑγείας μας, ἀλλά καί γιά νά μήν ἐπηρεάσουμε τήν ὑγεία τῶν ἄλλων. Χρειάζεται προσοχή ἀλλά καί προσευχή γιά νά ἔχουμε τό ἔλεος καί τή δύναμη τοῦ Θεοῦ. Ἀμήν.